

De tien maagden

Uit: De Morgenster, 4de jaargang, 1912, blz. 47-63

<http://www.uithetwoordderwaarheid.nl/product/1812-ingebonden-jaargangen-de-morgenster.html>

Citaten aangepast aan de HSV of SV1977; het oude Nederlands werd hier en daar opgeschoond (M.V.)

Toen de tijd naderde, dat de Heer door Zijn volk Israël ter kruisdood zou overgeleverd worden, sprak Hij over de farizeeën, de schriftgeleerden en de oversten des volks, die als bouwlieden Hem, “de Steen”, verworpen hadden, een zeventvoudig “wee u!” uit (Mattheüs 23). Daarop verlaat Hij de tempel, met de woorden: “Zie, **uw huis** wordt als een woestenij voor u achtergelaten”. En Jezus ging uit, en vertrok van de tempel (Mattheüs 23:38; 24:1). De tempel is in het vervolg niet meer het huis van Jehovah, niet meer Zijn heiligdom. Neen, de Heer zegt: “uw huis”, het huis van de Joden, en Hij verlaat de tempel om hem tot verwoesting over te geven (Mattheüs 24:2).

De discipelen komen tot de Heer met de vraag: “Zeg ons, wanneer zullen deze dingen gebeuren? [nml. de algehele verwoesting van de tempel] En wat is het teken van Uw komst en van de voleinding van de wereld?” En als antwoord op deze vraag deelt de Heer hun mee, dat over Jeruzalem en het volk zware oordelen zouden komen, en dat het hoogtepunt van deze oordelen in de tijd van de Antichrist bereikt zal worden, wanneer “de gruwel van de verwoesting” in de heilige plaats zal staan, die zich verheffen zal tegen God en Zijn Gezalfde. “Want dan zal er een grote verdrukking zijn, zoals er niet geweest is vanaf het begin van de wereld, tot nu toe, en zoals er ook nooit meer zijn zal. En als die dagen niet ingekort werden, zou er geen vlees behouden worden; maar ter wille van de uitverkorenen zullen die dagen ingekort worden” (Mattheüs 24:21-22). Deze “uitverkorenen” zijn het “gelovig overblijfsel” uit het volk van Israël, zoals wij lezen kunnen in Jesaja 65:9 en 22: “Ik zal nageslacht uit Jakob doen voortkomen, uit Juda een erfgenaam van Mijn bergen; **Mijn uitverkorenen** zullen het in bezit nemen en daar zullen Mijn dienaren wonen ... In wat zij bouwen, zal geen ander wonen, van wat zij planten, zal geen ander eten. Want de dagen van Mijn volk zullen zijn als de dagen van een boom, en Mijn uitverkorenen zullen lang genieten van het werk van hun handen”.

Deze “uitverkorenen” zullen in de tijd van de grote verdrukking “het Evangelie van het koninkrijk” prediken: “dit Evangelie van het Koninkrijk zal in heel de wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken; en dan zal het einde komen” (Mattheüs 24:14).

Op vele en velerlei wijzen werd de Heer Jezus het rijk van Zijn vader David beloofd, maar Hij zou verworpen en afgesneden worden uit het land van de levenden, en voor zich niets hebben (Daniël 9:26). Maar alle beloften zullen eens in volkomen vervulling treden, en dan zullen de uitverkorenen in die tijd Hem verwachten. Zij worden echter vermaand niet te zullen geloven als verleiders zullen zeggen: “Zie, Hij is in de woestijn; ga er niet opuit; zie, Hij is in de binnenkamers”. Want Hij, de Verworpenen, die nu troont in de hemel, zal van daaruit wederkomen zoals “de bliksem vanuit het oosten komt en zichtbaar is tot in het westen” (Mattheüs 24:26-27). Na veel treuren en veel harte-leed zullen zij Hem zien Die zij doorstoken hebben, en zij zullen Hem toeroepen “Gezegend is Hij Die komt in de Naam van de Heere!” Zie Zacharia 12:10-14; Mattheüs 23:39.

Zij zullen tot het inzicht komen dat Hij, die door hun vaders verworpen en gedood is geworden, hun Messias en hun Jehovah was, en zullen Hem aannemen met een gebroken hart en onder een algemeen weeklagen (Zacharia 12:11-14; Mattheüs 24:30).

Dan zal de Heer “Koning” zijn “op Zijn troon der heerlijkheid”, en Hij zal de volkeren van elkaar scheiden zoals een herder de schapen van de bokken scheidt, en Hij zal de aarde richten in gerechtigheid. Dan zal volkomen in vervulling treden, wat Izaäk eens zegenend Jakob heeft toegezegd: “Vervloekt moet zijn wie jou vervloekt, en gezegend wie jou zegent!” (Vergelijk Genesis 27:29 met Mattheüs 25:34 en 41). Zoals zij die uit de volkeren zijn, zich geopenbaard zullen hebben tegenover de broeders van de Koning – de “uitverkorenen” – evenzo zal Zijn openbaring tegenover hen zijn. De ene zal Hij zegenen, de andere vervloeken. En Hij zal Koning zijn over Zijn volk, en alle volke-

ren zullen Hem dienen. De Psalmen 72, 97, 99 en Zacharia 14:9 en vele andere profetieën, die daarover spreken, vinden dan allemaal hun Goddelijke vervulling.

Onze tijd is de tijd van de verwerping van Christus en van de verstrooiing van Israël, maar ook de tijd dat God, door de Heilige Geest, voor Zijn Zoon uit alle geslachten, volken en talen een Bruid vergaart. De gemeente is “**de bruid, de vrouw van het Lam**” (Openbaring 21:9). Zij is voor de Heer, wat Eva was voor Adam, vlees van Zijn vlees en been van Zijn gebeente (Efeziërs 5:25-32), “de vervulling van Hem Die alles in allen vervult” (Efeziërs 1:23). Zo spoedig “de volheid der heidenen” is ingegaan, zal de Heer voor de Zijnen wederkomen, en de Bruid van deze aarde tot Zich nemen, evenals Henoch vóór de zondvloed weggenomen werd. Lees in dit verband Johannes 14:3; 1 Korinthiërs 15:51-52; 1 Thessalonicenzen 4:13-18; Openbaring 3:10.

Ten dagen **van Zijn openbaring**, d.w.z. wanneer Hij komt als **Koning**, zal Hij Zijn Bruid met zich meebrengen, die Hij in de tijd van Zijn verwerping mocht vinden; zoals Jozef en Mozes die, door hun broeders werden verkocht of verworpen, maar in de tijd van hun verwerping in den vreemde een vrouw vonden, en deze bezaten, toen zij later als redder van het volk erkend en aangenomen werden.

Wij leven alzo in de tijd der bijeenvergadering van de Bruid, in welke Gods vrije genade onder alle volkeren verkondigt, en de schuldige en verloren zondaar zonder voorwaarde tot de bruiloft van de Koning uitgenodigd wordt. (Zie Mattheüs 22:1-9). Allen, die Gods blijde boodschap mogen vernemen, en, al is het dan ook uitwendig, aangenomen hebben, staan onder een zeer grote verantwoordelijkheid. Over deze verantwoordelijkheid spreekt de Heer in het verloop van Zijn rede in *drie gelijkenissen*, welke Hij tussen de aankondiging van Zijn oordelen over Israël en de profetie van Zijn terugkeer als Koning plaatst. Het zijn de gelijkenissen van “trouwe en verstandige slaaf”, die in de afwezigheid van zijn heer het huis moet bewaken en ieder van het personeel “hun het voedsel op de juiste tijd” moet geven; van *de tien maagden* die de komende Bruidegom tegemoet gaan en ter bruiloft begeleiden zullen; en uiteindelijk van *de knechten die met de hun toevertrouwde talenten* zullen werken tot hun heer zal wederkomen (Mattheüs 24:42 tot 25:30). In elk van deze gelijkenissen gaat het om de verantwoordelijkheid van hen die de naam van de Heer belijden en die voor Christus, in diens afwezigheid, als en getuige in de wereld een plaats innemen.

Wij willen ons nu echter alleen met de middelste van de drie gelijkenissen bezighouden, namelijk die van **de tien maagden**:

Mattheüs 25:1-13: De gelijkenis van de Tien Maagden (SV 1977)

“Alsdan zal het Koninkrijk der hemelen gelijk zijn aan tien maagden, welke hun lampen namen, en gingen uit, de bruidegom tegemoet. 2 En vijf van hen waren wijzen, en vijf waren dwazen. 3 Die dwaas waren, hun lampen nemende, namen geen olie met zich. 4 Maar de wijzen namen olie in hun vaten, met hun lampen. 5 Toen nu de bruidegom vertoefde, werden zij allen sluimerig, en vielen in slaap. 6 En te middernacht geschiedde een geroep: Ziet, de bruidegom komt, gaat uit hem tegemoet! 7 Toen stonden al die maagden op, en bereidden hun lampen. 8 En de dwazen zeiden tot de wijzen: Geeft ons van uw olie; want onze lampen gaan uit. 9 Doch de wijzen antwoordden, zeggende: Geenszins, opdat er misschien voor ons en voor u niet genoeg zij; maar gaat liever tot de verkopers, en koopt voor uzelf. 10 Toen zij nu heengingen om te kopen, kwam de bruidegom; en die gereed waren, gingen met hem in tot de bruiloft, en de deur werd gesloten. 11 Daarna kwamen ook de andere maagden, zeggende: Heer, heer, doe ons open! 12 En hij, antwoordende, zeide: Voorwaar zeg ik u: Ik ken u niet. 13 Zo waakt dan; want gij weet de dag niet, noch de ure, waarin de Zoon des mensen komen zal”.

Geen bruid treffen wij hier aan, maar tien maagden, die de Bruidegom, naar Oosterse gewoonte, ter bruiloft tegemoet gaan. Van een bruid is er niet de minste spraak. Wij hebben in deze gelijkenis derhalve niet de Gemeente voor ons naar haar gezegend standpunt en eenheid met Christus, maar in haar **dienend, verantwoordelijk karakter**, waarin de vraag of haar leden de verlossing deelachtig geworden zijn, of dat zij alleen belijders van Zijn Naam zijn, als hoofdgedachte op de voorgrond treedt.

De eerste christenen waren in hun aanvang allen **wijze maagden**; in de gelijkenis worden zij dan ook het eerst genoemd. Zij hadden zij “zich van de afgoden tot God bekeerd om de levende en waarachtige God te dienen, en Zijn Zoon **uit de hemelen te verwachten**” (1 Thessalonicenzen 1:9-10).

De wederkomst van de Heer tot hun opname in de heerlijkheid was, naar Zijn belofte en naar hetgeen de Heilige Geest hen geleerd had, hun verwachting en hoop. Lees in dit verband Johannes 14:3; 1 Korinthiërs 15:51-52; 1 Thessalonicenzen 4:16-18; Filippenzen 3:20-21; 2 Korinthiërs 5:4 en meerdere plaatsen.

Zij gingen uit “de Bruidegom tegemoet”. Toen echter, helaas, de Gemeente haar eerste liefde verliet, en de afzondering van de wereld daardoor zwakker werd, voegden zich zeer spoedig onbekeerden bij haar, die naar de lamp, **de uitwendige belijdenis en vorm**, grepen, doch *geen olie in hun vat namen*. **Dit zijn daarom de dwaze maagden**.

De afzondering van de gelovigen van de wereld, waarover de Heer Jezus tot de Vader bidt in Johannes 17:14 en 16, werd van toen af doorgaans minder, en de verbinding met de wereld steeds sterker. Wel werd in de loop der eeuwen het ongeoorloofde van gemeenschap van het licht met de duisternis door de gelovige mannen zo nu en dan gevoeld; maar door de gebruikelijke, sinds de dagen van Augustinus, **onbijbelse uitdrukking: “onzichtbare kerk”**, volgens welke de ware gelovigen niet van de onbekeerden te scheiden waren, en in hun eenheid en gemeenschap op aarde niet zichtbaar openbaar konden worden, legden zij er zich bij neer. In zijn laatste en profetische brief, spreekt de apostel Paulus reeds van de zodanigen: “Zij hebben een **schijn van godsvrucht**, maar hebben de kracht ervan verloochend. **Keer u ook van hen af**” (2 Timotheüs 3:5).

De “schijn van godsvrucht”, zonder kracht, of *de lamp zonder olie*, vond echter in de loop der eeuwen erkenning in haar vereniging en gemeenschap met de gelovigen. Er ontstond een **verchristelijkte wereld**, een “groot huis met vaten tot eer en tot oneer”, van welke laatste de Heilige Geest onze afzondering verlangt (2 Timotheüs 2:20-21). Het samengaan van de gelovigen met de ongelovigen onder een “ongelijk span” (2 Korinthiërs 6:14), is niet alleen voor de eersten tot grote schade, maar ook voor de laatsten rampzalig. Zij toch (de onbekeerden) worden door zulk een verbinding in de verderfelijke waan versterkt, dat het voor hun behoudenis genoegzaam is de waarheid uitwendig te belijden, zonder de kracht der waarheid in het hart en geweten tot een nieuwe geboorte onderzochten te hebben, en zonder zich tot Christus te hebben gewend met zelf-veroordeling, om in Hem het heil en de verlossing te vinden. Als kinderen gedoopt geworden, zijn velen in de mening, dat zij door de doop de nieuwe geboorte deelachtig zijn geworden – zij vierten in gemeenschap met de gelovigen het avondmaal des Heren, zij gaan getrouw naar de kerk, om de prediking van het Woord aan te horen, en menen dat hierdoor alles in orde is. Maar ach! trots dit alles zijn zij *zonder leven, zonder God in de wereld!* **Zij hebben geen olie in hun vaten**.

Maar ook voor de gelovigen, voor hen, die uit de dood overgegaan zijn tot het leven, is de bewuste erkende verbinding met de ongelovigen hoogst verderfelijk geweest. Het bewustzijn van de hemelse roeping, het standpunt van de Gemeente, is bij hen meer en meer verloren gegaan. En de hoop op de wederkomst van de Heer, als Bruidegom, werd steeds zwakker en minder. “Toen nu de bruidegom vertoefde, werden zij allen sluimerig, en vielen in slaap” (Mattheüs 25:5). We vinden dan ook in de geschriften, predicatiën en liederen van gelovige mannen uit de middel- en laatste eeuwen veel heenwijzingen naar het komend oordeel, het eindgericht “ten jongsten dage”, dat als een algemeen oordeel door hen beschouwd werd, en waarbij dan de hoop om aan de rechterhand van de Bruidegom geplaatst te zullen worden, uitgesproken wordt, maar nergens ontdekken wij de vreugdevolle hoop en heldere verwachting van de Bruid, de Heer als **blinkende Morgenster**, nog vóór het aanbreeken van de dag van de toorn en het oordeel te zien, om met Hem in te gaan in de heerlijkheid van het Vaderhuis.

De Heer echter, die niet graag voor de Zijnen verbergt wat Hij voornemens is te doen, grijpt in, zoals wij in onze ernstige profetische gelijkenis lezen: “En te middernacht geschiedde een geroep: **Ziet, de bruidegom komt, gaat uit hem tegemoet!**” De Heilige Geest heeft de belofte des Heren: “Ik kom spoedig!” (Openbaring 3:11) in de laatste dagen aan de harten der gelovigen dierbaar gemaakt, en het geroep: “Ziet, de Bruidegom!” overal laten horen. Reeds een zestig of zeventig jaren [dit artikel werd geschreven in 1912] gaat het geroep: “de Heer is nabij!” over de ganse aarde, en heeft in vele harten vreugde, grote vreugde verwekt, en tegelijk een heilige afzondering van de wereld, alsook veel leven en werkzaamheid onder alle christelijke belijders te voorschijn geroepen: “Toen stonden al die maagden op, en bereidden hun lampen” (Mattheüs 25:7).

De Heilige Geest zoekt in deze tijd de gelovigen, “de heiligen en geliefden”, terug te voeren tot dat, wat van het begin is. Hij stelt hen de kostbare Persoon van Jezus Christus, in Wie wij alles bezitten, voor ogen, en zegt: “Ziet, de Bruidegom!” De Geest van God is werkzaam om de gelovigen te onderwijzen omtrent hun heerlijk standpunt en hemelse roeping in en met Christus. En waar gelovigen deze waarheden verstaan en erkend hebben, dat *Christus in hen* en *zij in Christus* zijn, daar zullen zij ook begeren “voor de Heilige en Waarachtige” getrouw bevonden te worden, Zijn Woord te bewaren en Zijn Naam niet te verloochenen. Zij zullen met het geroep instemmen: “Amen, kom Heer Jezus!” Zij zijn niet van de nacht, zodat de Heer, of “de dag des Heren”, hen “gelijk een dief” zou overvallen. *Zij gaan uit, Hem tegemoet!*

De Heilige Geest zegt door de mond van de apostel Paulus tot de gelovigen uit de heidenen: “Ga daarom uit hun midden weg en zonder u af” (2 Korinthiërs 6:17), en tot de christenen uit de joden: “Laten wij dan naar Hem uitgaan buiten de legerplaats en Zijn smaad dragen” (Hebreeëen 13:13). Daar nu de Bruid ten opzichte der verwachting van de Bruidegom in slaap gevallen is, en door haar verbinding met de dwaze maagden zeer veel heidense en joodse dingen in de Gemeente zijn doorgedrongen, zo horen wij ter middernacht weer het geroep: “Ga uit!” Waar hier beneden het verderf en verval overal waar te nemen is, moet de getrouwe *uitgaan* en zich afzonderen. Boven, bij de Heer, zullen de overwinnaars “niet meer daaruit weggaan” (Openbaring 3:12).

Over de massa van het Christendom, zelfs over Sardes, geldt het vermanende woord van de Heer: “Bedenk dan hoe u het hebt ontvangen en gehoord” (Openbaring 3:3), en Hij zal komen tot hen, als zij niet waken, “als een dief”. De belijdende kerk heeft zich met de wereld verbonden en zich met haar gelijk gesteld en zo zal zij ook, evenals de wereld, geoordeeld worden. Hoe bedroevend is het, dat vele ware gelovigen, niettegenstaande de ernstige vermaning van de Heer “Ga daarom uit hun midden weg en zonder u af ... en raak het onreine niet aan” (2 Korinthiërs 6:17), toch in gemeenschap met ongelovigen blijven en zich durven beroepen op de woorden van de Heer: “Laat ze allebei samen [onkruid en tarwe] tot de oogst opgroeien” (Mattheüs 13:30). Ach, zij weten niet dat zij daardoor het scherpste oordeel over zichzelf spreken, want, door zó te spreken, zeggen zij onverbloemd dat *de belijdende kerk* en *de wereld één geworden zijn*. O, mochten hun harten geopend worden om op het middernachtelijk geroep “Ziet, de bruidegom komt, **gaat uit hem tegemoet!**” acht te geven! Dat zij toch niet langer in verbinding zouden blijven met een systeem dat binnen korte tijd uit de mond van de Heer zal gespuwd worden! Zie Openbaring 3:16.

Doch behalve deze werkzaamheid tot afzondering, nemen wij ook waar, wat de Heilige Geest op de onbekeerden uitoefent. In de gelijkenis lezen wij: “Toen stonden al die maagden op, en bereidden hun lampen. En de dwazen zeiden tot de wijzen: Geeft ons van uw olie; want onze lampen gaan uit. Doch de wijzen antwoordden, zeggende: Geenszins, opdat er misschien voor ons en voor u niet genoeg zij; maar gaat liever tot de verkopers, en koopt voor uzelf” (Mattheüs 25:7-9).

De dwaze maagden, die wij ons niet moeten voorstellen als goddelozen en godslasteraars, ontwaken met de wijzen; maar, wij horen niet, dat zij mede uitgaan. Zij komen in beweging, omdat zij ook “hun lampen” bereidden. Waarin dit bereiden [HSV: in orde brengen] ook moge bestaan – hetzij in meerdere ijver tot horen en leren, of in meer vlijtige betoning van goede werken – God werkt in vele harten het bewustzijn, dat **de lamp zonder olie niet genoegzaam is**; dat de gelovigen iets bezitten wat hen ontbreekt. Waar het geroep klinkt: “Ziet, de bruidegom komt, gaat uit hem tegemoet!” worden zij gewaar dat hun lampen uitgaan.

Een zedelijke levenswandel met verknochtheid aan al wat kerkelijk is, rechtzinnigheid, een *schijn* van godzaligheid, al is deze nog zo schoon en ogenschijnlijk echt, **zonder leven uit God**, is niet voldoende; zij geven niet het recht tot het ingaan in het Vaderhuis. Welk een dwaasheid en zelfbedrog, met *een lamp zonder olie* Christus te willen verwachten tot zaligheid! Hoe verschrikkelijk moet het ontwaken zijn! Hoe dwaas van mensen het heil te verwachten, zoals deze maagden zeggen: “Geeft ons van **uw** olie”. Wat mensen kunnen geven mag voor deze tijd schijnbaar genoeg zijn, maar voor de eeuwigheid is het niet toereikend. De verlossing is *een persoonlijke zaak*. Het heil moet *een persoonlijke eigendom* zijn. “Koopt voor uzelf” De Heer zegt: “Komt **tot Mij**” (Mattheüs 11:28). Tot de dwaze Laodicenzen zegt Hij: “Ik raad u aan dat u **van Mij** goud koopt” (Openbaring 3:18).

Vele duizenden hebben inderdaad door het zich opmaken van de wijze maagden, sedert het weder ontwaken van de hoop op de wederkomst van Jezus als Bruidegom, zaligheid en vrede bij Hem gezocht en gevonden. Hoe vernemen wij, bij het roepen van de Geest en de Bruid om het verschijnen van de morgenster, ook een roepen van de Heer zelf: “Kom! En laat hij die dorst heeft, komen; en laat hij die wil, het water des levens nemen, voor niets” (Openbaring 22:17). Velen, zeer velen zijn in de laatste jaren in onze omgeving en elders, bekeerd geworden. Menigeen – zo niet velen – heeft zich teruggehouden om tot de Heer Jezus te gaan, en zeker zal een groot aantal het treurige lot van de dwaze maagden eenmaal treffen. Lees met ernst eens na, lieve lezer, de woorden van de Heer in Lukas 13:22-27.

“Toen zij nu heengingen om te kopen, kwam de bruidegom; en die gereed waren, gingen met hem in tot de bruiloft, en **de deur werd gesloten**” (Mattheüs 25:10).

Wat een duister schilderij voor die duizenden, die op aarde *een schijn* van godsvrucht hebben, en allicht *een zeer mooie gedaante* bezaten, maar zonder het leven Gods te hebben, en die bijgevolg niet mede ingaan tot de bruiloft. Zij verlangen de olie, en ten laatste het ingaan tot de bruiloft, maar ... **het is te laat!** Met uitgebrande lampen staan zij in diepe duisternis voor een gesloten, voor eeuwig gesloten deur!

Lieve lezer! de werkelijkheid zal dit duistere beeld nog ver in verschrikkelijkheid overtreffen. Sta mij daarom toe u te vragen: “Zijt gij behouden? Hebt gij uzelf in het licht van God leren zien en kennen? Hebt gij erkend, dat gij van nature arm, blind en naakt zijn, en hebt gij bij God zelf goud gekocht, d.w.z. goddelijke gerechtigheid, in het vuur gelouterd? Zijn uw zonden, uw leven, uw hart in de tegenwoordigheid Gods openbaar geworden; en zijt gij gereinigd en met God verzoend? Kunt ge uw rechterhand op uw hart leggen, en zeggen: “Ik weet dat mijn Verlosser leeft?” Zijt gij een kind van God? “Maar als iemand de Geest van Christus niet heeft, die is niet van Hem” (Romeinen 8:9). O, kinderen van gelovige ouders, en gij die leden van gelovige families zijt! Gij zijt zo dikwijls uitgenodigd, zo menigmaal gewaarschuwd geworden; o, *vlucht toch heden tot Christus!* Verwacht niet dat er nog vele en grote gebeurtenissen moeten plaatsvinden! Plotseling en ongemerkt naam de Heer Henoeh weg, eer de zondvloed kwam (Hebreeën 11:5). Zo kan de Heer ook in het volgende ogenblik komen, en in één ogenblik de Bruid tot Zich opnemen. *Waar zult gij dan zijn?*

Dezelfde Heer, die *nu* vol liefde en genade roept: “Kom naar Mij toe, allen die vermoeid en belast bent, en Ik zal u rust geven” (Mattheüs 11:28), moet *dan* allen van Zich wijzen, die evenals de dwaze maagden buiten staan en toelating tot de bruiloft begeren. Hij, die *nu* nog de Deur is, welke toegang verleent tot God (Johannes 10:9), zal *dan*, en kan *dan* niet meer openen. De dwaze maagden gaan niet zo dadelijk in het eeuwige vuur, neen, zij blijven teleurgesteld **met uitgebrande lampen voor de gesloten deur**, hier beneden, op deze aarde, over welke de tijd van de grote verdrukking komt, welke eindigen zal met de komst uit de geopende hemel (Openbaring 19:11), van de Rechter en Koning, die verschijnen zal met Zijn hemelse heirscharen, om de aarde in gerechtigheid te oordelen (Handelingen 17:31), en Zijn koninkrijk te aanvaarden.

“En **nog is er plaats**” (Lukas 14:22). De Heer nodigt door Zijn dienstknechten, en zegt tot hen: “Ga eropuit naar de landwegen en heggen en **dwing hen binnen te komen, opdat mijn huis vol wordt**” (Lukas 14:23). Wilt gij de uitnodiging aannemen? Laat u bewegen om tot de Heer Jezus te komen! En wanneer gij het eigendom van de Heer geworden zijt, o antwoord dan ook op Zijn heerlijke belofte: “Ja, Ik kom spoedig. **Amen. Ja, kom, Heere Jezus!**” (Openbaring 22:20).

Lees ook:

- o “De gelijkenis van de wijze en dwaze maagden” van Arno C. Gaebelein: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/10maagden.pdf>.
- o “Wees waakzaam!”: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/weesWaakzaam.pdf>
- o “Heb de wereld niet lief!”: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/kosmos2.pdf>